

Sygn. akt III AUa 831/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Małgorzata Rokicka - Radoniewicz (spr.)
Sędziowie:	SA Marcjanna Górską SA Bogdan Świerk
Protokolant: protokolant sądowy Joanna Malena	

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2015 r. w Lublinie

sprawy J. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o należności z tytułu składek

na skutek apelacji wnioskodawcy J. L.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 18 czerwca 2014 r. sygn. akt VII U 174/14

oddala apelację.

III AUa 831/14

UZASADNIENIE

Organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 29 listopada 2013 roku stwierdził, że J. L. jest dłużnikiem Zakładu z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne. Zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji zostały określone na łączną kwotę 29 554,21 złotych, w tym z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od czerwca 2002 roku do grudnia 2011 roku w wysokości 16 589,21 złotych oraz odsetek za zwłokę w wysokości 12 965,00 złotych.

Od tej decyzji odwołanie do Sadu Okręgowego w Lublinie wniósł J. L. domagając się uchylenia zaskarżonej decyzji. W uzasadnieniu wskazał, że od dnia 1 marca 1991 roku do dnia 20 września 2009 roku był uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy a od dnia 20 września 2009 roku jest uprawniony do emerytury i w tym okresie z przerwami prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą, której prowadzenia zaprzestał w grudniu 2010 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie wyrokiem z dnia 18 czerwca 2014 roku oddalił odwołanie. Sąd Okręgowy ustalił, że J. L. w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 29 grudnia 2011 roku prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą. Z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 31 grudnia 2007 roku oraz od dnia 20 września 2009 roku do dnia 29 grudnia 2011 roku odwołujący podlegał z tego tytułu obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego. Decyzja Dyrektora (...) Oddziału Wojewódzkiego (...) z dnia 19 czerwca 2012 roku Nr (...) w przedmiocie stwierdzenia obowiązku podlegania temu ubezpieczeniu stała się prawomocna z dniem 29 czerwca 2012 roku.

Decyzją z dnia 30 października 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej za okres od stycznia 1999 roku do grudnia 2007 roku oraz od października 2009 roku do grudnia 2011 roku. Wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2013 roku Sąd Okręgowy w Lublinie w sprawie sygn. VII U 56/13 oddalił odwołanie wnioskodawcy od decyzji z dnia 30 października 2012 roku. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 22 maja 2013 roku.

W wyniku analizy konta płatnika w dniu 27 czerwca 2013 roku organ rentowy stwierdził przedawnienie należności z tytułu składek na FUZ za okres od miesiąca stycznia 1999 roku do miesiąca maja 2002 roku.

Decyzją z dnia 30 lipca 2013 roku organ rentowy stwierdził, że na koncie rozliczeniowym odwołującego figuruje zadłużenie na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego z tytułu składek za okres od czerwca 2002 roku do grudnia 2007 roku oraz od października 2009 roku do grudnia 2011 roku w łącznej kwocie 16 589,21 złotych oraz odsetki w wysokości 12 410,00 złotych naliczane do dnia wydania decyzji. Wyrokiem z dnia 30 grudnia 2013 roku Sąd Okręgowy w Lublinie w sprawie sygn. VII U 2365/13 oddalił odwołanie wnioskodawcy od decyzji z dnia 30 lipca 2013 roku. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 21 stycznia 2014 roku.

Sąd Okręgowy rozpoznając odwołanie od zaskarżonej decyzji zważył, że biorąc pod uwagę treść odwołania oraz oświadczenie wnioskodawcy złożone na rozprawie w dniu 12 czerwca 2014 roku okolicznością sporną w rozpoznawanej sprawie było istnienie zadłużenia na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego z tytułu składek z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej przez wnioskodawcę w okresie od stycznia 2011 roku do grudnia 2011 roku.

W toku postępowania wnioskodawca podnosił, że w spornym okresie nie prowadził faktycznie działalności z powodów zdrowotnych a o jej wyrejestrowaniu zapomniał. Nie przedłożył jednak żadnych dowodów na podnoszone okoliczności.

Sąd zwrócił na to uwagę jedynie ubocznie, ponieważ w niniejszej sprawie rozstrzygające znaczenie ma okoliczność, że w odniesieniu do spornego okresu od stycznia 2011 roku do grudnia 2011 roku, wydane zostały, posiadające walor prawomocności, decyzje w przedmiocie stwierdzenia obowiązku podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu z dnia 19 czerwca 2012 roku, w przedmiocie ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne z dnia 30 października 2012 roku w stosunku do której prawomocnym wyrokiem sadu oddalono odwołanie oraz w przedmiocie stwierdzenia, że na koncie rozliczeniowym odwołującego figuruje zadłużenie na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego z tytułu składek na to ubezpieczenie z dnia 30 lipca 2013 roku w stosunku do której również prawomocnym wyrokiem Sądu oddalono odwołanie.

W sprawie zakończonej wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2013 roku podstawą sporu było ustalenie podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne. Natomiast w sprawie zakończonej wyrokiem z dnia 30 grudnia 2013 roku przedmiotem sporu była kwota zadłużenia na koncie wnioskodawcy z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne. Przedmioty rozstrzygnięcia w powołanych spawach pozostają w związku z przedmiotem sporu w rozpoznawanej sprawie, w ten sposób, że ich konsekwencją, wypadkową jest stwierdzenie zaskarżoną decyzją z dnia 29 listopada 2013 roku statusu odwołującego jako dłużnika Zakładu z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne na kwotę, którą determinowało rozstrzygnięcie w przedmiocie ustalenia podstawy wymiaru składek zawarte w decyzji

z dnia 30 października 2012 roku, w wysokości odpowiadającej kwocie zadłużenia określonej w decyzji z dnia 30 lipca 2013 roku.

W tym stanie rzeczy znajdował zastosowanie w sprawie przepis art. 366 k.p.c., zgodnie z którym wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co to tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami.

Od tego wyroku apelację wniósł wnioskodawca J. L.. W uzasadnieniu apelacji ponownie przedstawił swoje stanowisko w sprawie okoliczności związanych z wydaniem decyzji o obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym i podał, że sporem nie jest zadłużenie z tytułu składek a umorzenie składek zdrowotnych na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku. Domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i wydanie pozytywnej opinii.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna, a jej zarzuty nie odnoszą się do zaskarżonego wyroku. Wnioskodawca w apelacji ponownie powołał okoliczności, które były badane w poprzednich sprawach związanych z jego odwołaniami od decyzji organu rentowego określających zakres podlegania ubezpieczeniom społecznym. Jak prawidłowo skazał Sąd Okręgowy w uzasadnieniu te kwestie zostały prawomocnie rozstrzygnięte wyrokami Sądu Okręgowego wskazanymi w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

W apelacji ponadto wnioskodawca domaga się umorzenia należności z tytułu zaległych składek.

Przede wszystkim należy zauważyć, że z sprawie z odwołania od decyzji organu rentowego, jej treść wyznacza przedmiot i zakres rozpoznania oraz orzeczenia sądu pracy i ubezpieczeń społecznych. Zaskarżona decyzja dotyczyła ustalenia kwoty należnych składek na ubezpieczenie zdrowotne. W postępowaniu sądowym, wywołanym odwołaniem od decyzji organu rentowego, zgodnie z systemem orzekania w sprawach z tego zakresu, sąd rozstrzyga o prawidłowości zaskarżonej decyzji. Sąd nie działa w zastępstwie organu rentowego, w związku z czym nie ustala kwestii nieobjętych zakresem decyzji i jego rozstrzygnięcie odnosi się wyłącznie do zaskarżonej decyzji. Skoro decyzja dotyczyła wysokości należnych składek a wnioskodawca nie przedstawił zastrzeżeń co do sposobu ich obliczenia, Sąd Okręgowy badał, czy organ rentowy był uprawniony do wydanie tej decyzji.

Zarzuty apelacji dotyczą okoliczności niezwiązanych z decyzją i wyrokiem Sadu i sprowadzają się do kwestionowania prawomocnych rozstrzygnięć Sądu Okręgowego. Żądanie wnioskodawcy o umorzenie składek nie dotyczy zaskarżonej decyzji, dlatego jego zasadność nie była przedmiotem niniejszego postępowania.

Wyrok Sądu Okręgowego jest prawidłowy i zgodny z powołanymi przez ten Sąd przepisami. Sąd Apelacyjny w całej rozciągłości podziela ustalenia faktyczne i argumentację prawną Sądu Okręgowego i przyjmuje za własne. W tej sytuacji nie zachodzi potrzeba ich ponownego przytaczania.

Z tych względów i na mocy art.385 KPC Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji.